

ind. Jeg mener, at det er en overvejelse værd at se på også dette område.

Og så vedrørende Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 92. En del af forslagene er der efter vores opfattelse allerede taget højde for i regeringens forslag, men vi vil gerne se positivt på nogle af forslagene under udvalgsbehandlingen. Jeg mener med det, jeg har givet udtryk for her, at der på nogle enkeltdele er en sammenfaldende opfattelse, som vi gerne vil se nærmere på.

I øvrigt vil vi meget gerne under udvalgsbehandlingen gå positivt ind i en konkret drøftelse og se på de enkelte dele, som jeg her har gjort rede for.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Lad mig med det samme fastslå, at kultur- og miljøområdet for Det Radikale Venstre er et vigtigt indsatsområde. Det er vigtigt af hensyn til udviklingen af vores identitetsfølelse, at vi værner om kulturarven.

Ligesom vi skal passe på den biologiske mangfoldighed, skal der også tages vare på den kulturelle mangfoldighed, sådan som vi bl.a. finder den inden for bygningskulturen. Hertil kommer, at hensynet til beskæftigelse, uddannelse, økonomi og eksport taler for, at vi gør os umage med at bevare vore fredede og bevaringsværdige bygninger.

I Det Radikale Venstre glæder vi os selvfølgelig over, at embedsmandsudvalget bag rapporten »Fredede og bevaringsværdige bygninger« dokumenterer, at vore fredede bygninger generelt har det godt. Kun 2 pct. af de fredede bygninger er i virkelig dårlig stand, og i modsætning til, hvad nogle åbenbart har troet, står det også nogenlunde til med herregårdene.

Hvad angår de bevaringsværdige bygninger, taler vi om ca. 100.000 bygninger. I forhold til disse bygninger er det først og fremmest kommunerne, som skal tage ansvaret, et ansvar, som vi håber man vil tage en smule mere alvorligt end hidtil. Det kan bl.a. ske ved at styrke inddragelsen af bygningsbevaringsspørgsmål i kommunernes kommune- og lokalplanlægning. Disse planer kan således bruges som grundlag for eventuelle støtteordninger til de bevaringsværdige bygninger.

I Det Radikale Venstre støtter vi, at en del af byfornyelsesmidlerne bruges på dette område, f.eks. gennem oprettelse af lokale bevaringsfonde. I det hele taget er vi meget optaget af, hvordan vi kan styrke det lokale engagement i bevarelsen af vores kulturmiljø, bl.a. gennem forbedret annoncering og dermed øget information.

Jeg vil også opfordre miljøministeren og Miljøministeriet til at inddrage det kulturmiljøbevarende arbejde i Agenda 21-planerne. En række kommuner er for øjeblikket i gang med at udarbejde lokale handlingsplaner med henblik på at se på: Hvad er det, vi vil i vores kommune i det 21. århundrede? Hvad er det for nogle miljømæssige målsætninger, vi har? Netop her er brede befolkningsgrupper inddraget i arbejdet, og derfor ville det være så oplagt, at man også inddrog kulturmiljøområdet i vejledningen til alle de mennesker, der nu sidder og laver Agenda 21-arbejdet.

At bygninger nu kun skal være 50 år, for at de kan fredes, i stedet for som tidligere 100 år, kan vi også tilslutte os. Det samme gælder sammenlægningen af Statens Bygningsfredningsfond med den støtteordning, som er i Miljø- og Energiministeriet. Jeg tror, det vil lette administrationen og sikre, at vi kan få en mere målrettet indsats, end vi hidtil har haft.

Om Enhedslistens beslutningsforslag vil jeg med det samme sige, at vi ikke kan tilslutte os forslaget. Vi mener, at regeringens lovforslag kommer mange af ideerne i Enhedslistens beslutningsforslag i møde. Man kan måske sige, at forskellen er, at dér, hvor vi taler om et »kan«, taler de om et »skal«.

Med hensyn til de forslag, der er på det skattemæssige område, synes jeg, det er værd at overveje, om vi kunne lave om på de regler, vi har i skattelovgivningen, på en sådan måde, at vi sikrede, at når man gør noget for at forbedre de fredede eller bevaringsværdige bygninger, får man skattefradrag eller tilskud, altså at vi begunstiger dem, som gør noget for at passe på vores bygningskultur. Men det må vi vende tilbage til, når vi snakker skattelovgivning.

Lad mig til sidst sige, at vi ikke er færdige med kulturmiljøområdet med de lovforslag, der er fremsat. Jeg vil f.eks. nævne, at der er brug for at gøre meget mere for at bevare og udvikle de håndværksteknikker og de håndværksfag, som er nødvendige for at kunne forestå det bygningsbevarende arbejde.

Desværre kan vi konstatere, at alt for mange af de gamle håndværksfag har det skidt, og det går ud over både det kulturmiljøbevarende arbejde og miljøet i det hele taget. At reparere og vedligeholde eksempelvis de gamle vinduer er langt bedre end smide dem ud til fordel for nye. Men at reparere vinduer kræver meget større kunnen end udskiftning, og den kunnen mangler vi, hvilket går ud over vore overordne-